

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Γεώργιος Βράνος

Αν. Διοικητική Διευθύντρια

Κέλλυ Μιμηκοπούλου

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Ζέρβας

Αντιπρόεδρος

Δόμνα Ευνουχίδου

Μέλη

Μαρία Βοζίκη

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζικά

Μιχάλης Λαπιδάκης

Μουσικοί της Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά (Εξάρχοντες) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου / **(Κορυφαίοι Α)** Μ. Μιχαηλίδης, Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης / **(Tutti)** Μ. Σουέρεφ, Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Α. Παπανικολάου Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας, Ρ. Εφίμοβα Ποπαηλίδη

Β' Βιολιά (Κορυφαία Α) Α. Τζίμα / **(Κορυφαίοι Β)** Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ / **(Tutti)** Μ. Τοπσιδής, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμασιδής, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια

Βιόλες (Κορυφαίοι Α) Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σερά / **(Κορυφαίοι Β)** Α. Πορίκης, Α. Βόλτση / **(Tutti)** Φ. Ποπικά, Ε. Παραλικά, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης

Βιολοντσέλα (Κορυφαίοι Α) Β. Σάιτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ / **(Κορυφαία Β)** Λ. Μανώλα / **(Tutti)** Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς

Κοντραμπάσα (Κορυφαίος Α) Χ. Χειμαριός / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης / **(Tutti)** Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Λ. Κυρίδης, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης

Φλάουτα (Κορυφαίοι Α) Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή / **(Tutti)** Ν. Κουκής

Όμποε (Κορυφαίοι Α) Δ. Καλπαξίδης, Δ. Κίτσος / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Ν. Σαρτόρι / **(Tutti)** Π. Κουγιουμτζόγλου

Κλαρινέτα (Κορυφαίοι Α) Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης / **(Κορυφαίος Β)** Α. Σταυρίδης / **(Tutti)** Β. Καρατζίβας

Φαγκότα (Κορυφαίοι Α) Β. Ζαρόγκας, Γ. Πολίτης / **(Κορυφαίοι Β)** Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη / **(Tutti)** Μ. Ηλιοπούλου

Κόρνα (Κορυφαίος Α) Τ. Ελευθεριάδης / **(Κορυφαίοι Β)** Β. Βραδέλης, Π. Φεϊζός / **(Tutti)** Δ. Δεσποτόπουλος, Ν. Μήτρος

Τρομπέτες (Κορυφαίοι Α) Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκας / **(Κορυφαίος Β)** Γ. Λασκαρίδης / **(Tutti)** Δ. Κουρατζίνος

Τρομπόνια (Κορυφαίοι Α) Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες / **(Κορυφαίοι Β)** Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας / **(Tutti)** Ε. Μπαλάτς

Τούμπα (Κορυφαίοι Β) Γ. Τηνιακούδης, Π. Γεωργιάδης

Τύμπανα (Κορυφαίοι Α) Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ

Κρουστά (Κορυφαία Β) Β. Χουζούρη / **(Tutti)** Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου

Άρπα (Κορυφαία Α) Κ. Γίμα Πιάνο **(Κορυφαία Α)** Μ. Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ. Ε. Μπουλασίκη **Βοηθός Εφόρου** Ε. Δελφινόπουλου

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Η Διοίκηση της Κ.Ο.Θ.

Γ. Βράνος (Καλ. Διευθυντής) Κ. Μιμηκοπούλου (Αν. Διοικ. Διευθύντρια), Μ. Νιμπί (Γραμματεία), Μ. Παπακωνσταντίνου (Γραμ. Καλ. Διεύθυνσης - Εκπαιδευτικά Προγράμματα), Φ. Χατζησίμου (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), Σ. Ιωαννίδης, Ν. Κυριακού (Προβολή & Επικοινωνία), Θ. Καραμανίδου (Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο), Μ. Αδάμος, Έ. Τερζή (Λογιστήριο), Έ. Παράσχου, (Ταμείο), Π. Γιάντσης, Γ. Νιμπίς (Φροντιστές)

Συντονισμός - Επιμέλεια ύλης: Σάκης Ιωαννίδης

Επιμέλεια μουσικολογικών αναλύσεων: Evelin Voigtmann, Σόλων Μιχαηλίδης

Σχεδιασμός εντύπου: Minimal Διαφημιστική - Φωτογραφία εξωφύλλου: Σάκης Μητρολίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
επιχορηγείται και εποπτεύεται από το ΥΠ.ΠΟ.Α

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μουσική παντού

Η Κ.Ο.Θ. στο Μετρό

Γιάννης Ζγούρας Διεύθυνση ορχήστρας
Πρόγραμμα συναυλιών

Wolfgang Amadeus Mozart

Εισαγωγή από την όπερα Ντον Τζοβάννι (7')

Εισαγωγή από την όπερα Οι Γάμοι του Φίγκαρο (5')

Antonín Dvořák

Συμφωνία αρ. 9 σε μι-ελάσσονα, έργο 95,

IV μέρος Finale: Allegro con fuoco

(Συμφωνία Του Νέου Κόσμου) (12')

Γιάννης Ζγούρας

Διεύθυνση ορχήστρας

Απέκτησε Δίπλωμα Πιάνου από την τάξη του Ν. Αστροειδίδη. Συνέχισε σπουδές Διεύθυνσης Ορχήστρας στην Ανώτατη Κρατική Ακαδημία Μουσικής "Pancho Vladigerov" της Σόφιας από όπου αποφοίτησε με τον τίτλο Magister, φοιτώντας στις τάξεις των Ivan Marinov, Nedialko Nedialkov και Ivaylo Krinchev. Εκπονεί Διδακτορική Διατριβή με θέμα "Η Μουσική Προετοιμασία της Όπερας" στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης με επιβλέποντα καθηγητή τον κ. Παπούλκα Σωτήριο.

Την περίοδο 2001-2005 υπήρξε τακτικός επισκέπτης μαέστρος στην Φιλαρμονική Ορχήστρα του Σλίβεν και την Ορχήστρα Δωματίου του Γκάμπροβο με τις οποίες πραγματοποίησε δεκάδες συναυλίες ερμηνεύοντας έργα όλων των εποχών αλλά και πρώτες εκτελέσεις έργων σύγχρονων Βούλγαρων και Ελλήνων συνθετών.

Εργάστηκε ως μουσικός προετοιμαστής και μαέστρος σε παραγωγές όπερας και οπερέτας σε Σόφια, Σλίβεν, Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Έχει διευθύνει επίσης την Συμφωνική Ορχήστρα και την Concert Band του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, την Συμφωνική Ορχήστρα του Μ.Σ. Σερρών (2008-2013), την Χορωδία και Ορχήστρα Δωματίου ΔΕΗ Θεσσαλονίκης (2006-2010), την Ορχήστρα Μέσης Σχολής του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης (2010-2011), την Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης και την Ορχήστρα της Ακαδημίας της Σόφιας.

Για αρκετά χρόνια εργάστηκε ως διευθυντής χορωδίας παίρνοντας μέρος σε χορωδιακά φεστιβάλ σε όλη την Ελλάδα καθώς και σε Blagoevgrad, Σόφια (Βουλγαρία), Βράιλα, Κωστάντσα (Ρουμανία), Λευκωσία (Κύπρος), Κωνσταντινούπολη (Τουρκία), Crotone (Ιταλία), Trempitz, Carvina, Olomotz (Τσεχία) και Gratz (Αυτρία).

Από το 2009 διδάσκει στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Εισαγωγή από την όπερα Ντον Τζοβάννι

Ο Μότσαρτ, μαζί με τον Γκλουκ, μπορούν να θεωρηθούν οι δημιουργοί της 'πραγματικής' εισαγωγής όπερας, αφού είναι οι πρώτοι συνθέτες, οι οποίοι σ' αυτήν συνυφαίνουν μουσικά θέματα της όπερας ή δημιουργούν ανάλογη ατμόσφαιρα. Μάλιστα η **Εισαγωγή** που έγραψε ο Μότσαρτ για την όπερα **Ντον Τζοβάννι** (1787), είναι από τις πιο εμβληματικές μουσικές σελίδες του. Όποιος ακούει για μια φορά τις άκρως δραματικές και γεμάτες πάθος συγχορδίες της αρχής της, δεν θα τις ξεχάσει ποτέ. Βέβαια, ο Μότσαρτ εδώ δεν δίνει μια 'μικρογραφία' της όπερας, αλλά παρουσιάζει την ιδέα του δράματος, τόσο με τις σοβαρές όσο και με τις κωμικές εκφάνσεις της.

Η θεματική του **Ντον Τζοβάννι** είναι διαχρονική. Η φυσιογνωμία του Δον Ζουάν ως προσωποποίηση των δαιμονικών και καταστροφικών αρχών της ζωής, διέθετε κατά τον 17^ο και 18^ο αιώνα, δηλαδή την εποχή του Tirso di Molina, του Molière, του Goldoni και του Μότσαρτ, αλλά ακόμη και σήμερα, μια μυστηριώδη γοητεία. Μόνο στην Ισπανία, Γαλλία και Γερμανία, το θέμα του Don Juan έχει διασκευαστεί δραματουργικά μέχρι σήμερα περίπου 300 φορές.

Μετά το αργό, ακολουθεί το κυρίως τμήμα της εισαγωγής σε molto allegro, όπου εναλλάσσονται διαφορετικές ατμοσφαιρικές εικόνες, σαν διαφορετικές πτυχές του δαιμονικού, ρωμαλέου χαρακτήρα του Δον Ζουάν, χωρίς να λείπουν πιο γλυκές και ανάλαφρες μελωδίες, αφού από αυτή την αριστουργηματική όπερα του Μότσαρτ δεν λείπουν και οι κωμικές σκηνές.

Εισαγωγή από την όπερα *Οι Γάμοι του Φίγκαρο*

Η όπερα του Μότσαρτ *Οι Γάμοι του Φίγκαρο* βασίζεται στο ομώνυμο θεατρικό έργο του Beaumarchais, το οποίο διασκεύασε ο λιμπρετίστας Lorenzo da Ponte. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, παρά τις αλλαγές του da Ponte, το κείμενο του Beaumarchais δεν έπαυε να έχει αρκετά έντονες κοινωνικές αιχμές, προβάλλοντας μέσα από κωμικές καταστάσεις τη διεκδίκηση δίκαιων αιτημάτων απλών ανθρώπων του λαού. Αν και οι αντίπαλοι του Μότσαρτ προσπάθησαν με κάθε τρόπο να εμποδίσουν την παρουσίαση της όπερας, το τελικό έργο ανεβάστηκε με διαταγή του Αυτοκράτορα την 1^η Μαΐου του 1786 στη Βιέννη, αλλά γνώρισε την επιτυχία, όταν παρουσιάστηκε στην Όπερα της Πράγας. Ο Μότσαρτ έγραψε για το θεατρικό έργο του Beaumarchais μια γεμάτη ζωντάνια, σπινθηροβόλα μουσική, η οποία ξεκινάει από την πρώτη νότα της φωτεινής ορχηστρικής **Εισαγωγής**, που μας εισάγει με αριστουργηματικό τρόπο στο πνεύμα του όλου έργου.

Antonín Dvořák (1841-1904)

Συμφωνία αρ. 9 σε μι-ελάσσονα, έργο 95, IV μέρος Finale: Allegro con fuoco (Συμφωνία Του Νέου Κόσμου)

Ο Ντβόρζακ έγραψε τη **Συμφωνία αρ. 9** λίγους μήνες μετά τη γνωριμία του με την Αμερική. Το Σεπτέμβριο του 1892 δέχθηκε την πρόσκληση να αναλάβει τη διεύθυνση του Εθνικού Ωδείου στη Νέα Υόρκη και τον Ιανουάριο του 1893 άρχισε τη σύνθεση της **Συμφωνίας αρ. 9**, η οποία ήταν κιόλας έτοιμη στα τέλη Μαΐου. Ο συνθέτης αναφέρει: «*Έγραψα τα θέματα εμποτιζοντάς τα με στοιχεία της νέγρικης ή ινδιάνικης μουσικής, ..., τα ανέπτυξα με όλα τα νεότερα μέσα του ρυθμού, αρμονίας, αντίστιξης και ορχηστρικής τέχνης*». Μ' αυτόν τον τρόπο ήθελε να εκφράσει τις βαθιές εντυπώσεις του από τον «Νέο Κόσμο».

Η πρώτη εκτέλεση της **Συμφωνίας** δόθηκε στις 15 Δεκεμβρίου του 1893 από τη Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης. Το έργο έγινε δεκτό από την πρώτη στιγμή με ενθουσιασμό και έκτοτε πήρε μια από τις πρώτες θέσεις στο διεθνές συμφωνικό ρεπερτόριο.

Το τέταρτο και τελευταίο μέρος είναι το φυσικό επιστέγασμα της Συμφωνίας, χείμαρρος με εκφράσεις υψηλής ρητορείας με σπαθάτο ρυθμό. Μουσική γεμάτη φλόγα, με κάποιο επιθυμητό πρωτογονισμό, με ζωικό δυναμισμό. Αναμνήσεις των κύριων θεμάτων που παρουσιάζονται και στις προηγούμενες κινήσεις συντελούν σε μία ανασύνθεση του όλου έργου με πλήρη αφομοίωση όλων των συστατικών του στοιχείων.